

الله تعالی میفرماید و قطره‌ای باران را در یک جامه بیاورد و آن را در حال بنده کنان را
نصیب مؤمنان کند که با کوب باشد و از مخالفت او با خدا باشد و الله تعالی اعلم
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَرْفُؤُا می‌فرماید و جاده بر خود چیده و قیل‌ای آریسته بسا بر پیغمبری **قَوْلِ الْبَلِيلِ**
بر جز در شب و شب را بسیار دار و نماز کن و قرآن بخوان و ذکر بگو **يَا أَيُّهَا الْمَرْفُؤُا** که آن را
از شب که آن اندک نصفه نماز شب باشد **وَأَقْصَىٰ مِنْهُ** یا که کن از نماز شب **قَلِيلًا**
یا یک شب **أَوْ دِيْنِهِ عَلَيْهِ** یا زیادت کن بر نماز شب تا مقدار چهار رکعت و اگر اختیار
دادند درین که بیدار باشد نصف رکعت و اگر باشد یا کمتر از نصف که دو رکعت باشد
یا زیادت بر وی که چهار رکعت باشد سبب نزول این سوره این بود که چون وحی آمد بر سید
رسول علیه الصلوة والسلام که بیدار نشو و گفت و گفتی در جهاد محمد مراد صلوات الله و کنت
یا ایها المرسل حزین در اصل منزل بود تا باینکه بدل کرده شد و او غام که در نماز شب
جود شد بدلیل طرف تر نصف بدل نماز آن است **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** یا ایها المرسل صلوات الله علیه و سلم باین
پیرایه بود نماز شب و نمازی که در نماز شب دشوار بود و در امتحان نماز شب دو رکعت
و چهار رکعت نماز شب بیداری بود نه از خواب که بیدار نشود و در زمان تا باینکه
درم کرد و در نماز روی ایشان یکشت حق تعالی این حکم را از ایشان برداشت و هیچ وقت

تا فریضه شد در حدیث آمده است که نماز صبح و نماز بعد از جماعت چهار مرتبه است که
بیشتر نماز کند تا بدین حد یک قول تا یک سال فرض بود و بقول دیگر تا ده سال و بر رسول الله
علیه وسلم تا آخر عمر یک قول نماز شب فرض بود و بقول دیگر نقل و نیز یک اهل سلوک شب نماز
بودن و در او ده رکعت نماز در شب کردن مستحب است از آن جهت که شب نماز شب
در نماز شب فضایل بسیار است چنانکه در حدیث آمده است **خَدَىٰ تَعَالَىٰ عَمْرَأَتِ فَوْقَ**
خَيْرِهِ وَ دَلَّ الْقُرْآنَ تَوْثِيْلًا و آیه ترمزان قرآن یعنی با او **حُرُوفٌ وَ كَلِمَاتٌ**
و قوف **الْمُرْتَلِّ اِطْمَئِنُّوا** و کلمات خواندن در حدیث آمده است که قرآن خوانند در
روز قیامت گفته شود که در بهشت درای و قرآن می‌خواند بهشتی و بیدار می‌برد
چنانکه در دنیا می‌خواندی که آفرین در جهنم با پسین آیتی باشد که بر خواندی و عبادت
معمود گفت قرآن با هستی بخوانند روز و در خوانند چنانکه شعرا می‌خوانند پسندید
در موضع عجایب وی و در خطابه حرکت و عید یعنی بوعد و عید و لهما من حق سازید و
قصه شما آن باشد که روز سوگواران کم کنید این شعر می‌گوید چون در بلد فخری با
در آمدیم و از شهر مرآت آمدیم بودم در منزل فتح آباد مقابل قبر حضرت شیخ سیف الملقب
و الدین الیافری و حمد الله علیه بودم در آن می‌بودم شبی چنانکه یکدیگر می‌ان
علمای پیشتر مشغول بنوم حضرت مصطفی راضی الله علیه و سلم در خواب بیدارم در حدیث